

матъ членъ, но измѣняватъ окончателна-тъ си въ *а*, като: *Стоянъ*, на *Стояна*; *Нею*, на *Нея*; *чичо*, на *чича*; и прч.

3.

За прилагате лно-то.

48 — Сжщества-та сж подложени въ различни качества, добри или зли; на примѣръ: дѣте-то на *Ивана* е добродушно, мирно и занимателно; а дѣте-то на *Стояна* е лукавно, немирно и лѣново.

Тѣ юще могатъ да бѣдѣтъ въ едно понятие много или малко ограничено или опредѣленно; като: *Петрова-тъ конь*, *първия-тъ конь*, *вчерашния-тъ конь*. *Думи-тъ добродушно*, *мирно*, *занимателно*, *лукавно*, *немирно*, *лѣново*, които ни показватъ различни-тъ качества на дѣца-та, ся наричатъ прилагателни качаствени; *думи-тъ Петровъ*, *първий*, *вчерашний*, които опредѣлятъ много или малко име-то конь, ся именуватъ прилагателни назначителни.

49 — И тѣй, прилагателно-то е рѣчь-тъ която прибавямы на име-то или да му покажемъ каквина-тъ или да го опредѣлимъ и ограничимъ.

50 — Имамы два вида прилагателни: *Качественни* и *Назначителни*. *Относителни и числителни*.
За *Качественни-тъ*.

51 — Тѣзи прилагателни, както *казахми*, показватъ каквина-тъ на предмети-тъ; като: *синь платъ*, *бѣла обѣа*, *мѣдръзъ чловѣкъ*, и прч.

52 — Тѣхни-тъ свойства сж: *родъ*, *число*, и *степенъ*.